

RENAȘTEREA

Organul Episcopiei ortodoxe române a Vadului, Feleacului și Clujului

Redactor: Prot. A. FAUR

Redacția și Administrația:
Cluj, Piața Malinovski Nr. 18.

„Iar cel ce face adevărul, vine la lumină, ca să se vădească faptele lui, că întru Dumnezeu sunt făcute“.

Ioan 3, 20-21

S'a împlinit

Institutul Teologic ortodox, de rang universitar al Clujului este o realitate.

Cine va comenta, cândva, istoria acestui eveniment, va avea prilejul unor lungi adăstări deasupra hrăsoavelor zilelor noastre.

Institutul Teologic ortodox din Cluj este un act de dreptate și o răsplătă legitimă, întârziată, ce se dă Clujului și Ardealului.

Cei ce au săvârșit acest act de dreptate, se pot aștepta la răsplătă întregii mase intelectuale românești și pot fi siguri că hotărârea lor va fi încununată de roadele muncii tuturor factorilor: profesori și studenți dela Școala nou înființată.

Dreptul Clujului de a avea un institut superior de cultură ortodoxă, a fost neglijat voit de fostele stăpâniri deși Academia Teologică ce funcționa în Cluj, a dat dovadă că pe ogorul restrâns, cu mijloace de o sărăcie jalnică, a știut să realizeze momente culturale impresionate, cu larg răsădit în inimile poporului.

Acum, când putem face bilanțul Academiei Teologice Ortodoxe ce-și încheie activitatea prin înființarea Institutului (Facultății) de Teologie, dintre multele ei merite, subliniem îndeosebi unul: Academia Teologică ortodoxă din Cluj înființată prin strădania și cu tot sprijinul Episcopului Nicolae Ivan a păstrat și înmulțit sufletul ortodox al Ardealului, reușind să creeze în Clujul far de lumină ortodoxă ce deslusea orizontul neamului din Munții Rodnei, până în marginea Bălgradului.

Această Academie și-a probat utilitatea și valoarea cultural-națională în anii lungii bejenii din 1940-44 când, sub ascultarea Părintelui nostru Nicolae Colan, a devenit refugiul

Deciziunea Ministrului Cultelor (Extras)

Noi, Ministrul Cultelor,
Având în vedere dispozițiunile art. 44-52 din decretul Nr. 177 din 1948 pentru regimul general al cultelor religioase;
In baza art. 7 din decretul Nr. 178 din 1948 pentru organizarea Ministerului Cultelor,

Decidem:

Art. 1. — Pentru pregătirea personalului deservent, cultele religioase vor putea crea următoarele tipuri de școli:

- Școli de cântăreți bisericești;
- Seminarii pentru pregătirea clerului mirean și monahal;
- Institute teologice;
- Institute teologice de grad universitar.

Fiecare cult va avea numai una din formele de așezământ școlar pentru pregătirea clerului.

Art. 2. — Școlile de cântăreți și seminariile teologice vor avea la bază cel puțin gimnaziul unic sau 7 clase elementare (învățământul elementar de 7 clase).

La institutele teologice pot fi înscriși: absolvenții liceelor, ai școlilor normale (pedagogice) și ai fostelor seminarii teologice.

Dr. Stanciu Stoian, Ministrul Cultelor.

La institutele teologice de grad universitar, pot fi înscriși: absolvenții cu bacalaureat ai liceelor, absolvenții cu diplomă ai școlilor normale (pedagogice) și absolvenții cu diplomă ai seminariilor teologice, care au obținut această diplomă până la sfârșitul anului școlar 1947-1948.

Art. 6. — Membrii Corpului didactic și personalului administrativ se numesc de organele statutare ale cultului religios, având aprobarea ministerului, în conformitate cu art. 45 din decretul Nr. 177 din 1948.

Art. 7. — Diplomele și certificatele eliberate de către școlile de învățământ pentru pregătirea personalului cultului au valabilitatea numai în cuprinsul cultului respectiv.

Art. 8. — Pe lângă fiecare școală sau institut, cultele pot întreține internate pentru elevii și studenții respectivi, însă exclusiv numai pentru aceștia și numai pe lângă școala sau institutul respectiv.

Regulamentele acestor internate se alcătuiesc de organele statutare ale cultului religios, având aprobarea Ministerului Cultelor.

Art. 9. — Jurisdicțiunea canonică și învățătura dogmatică în toate școlile pentru pregătirea personalului cultului, aparțin cultului respectiv, iar controlul didactic și administrativ aparțin Ministerului Cultelor, indiferent de gradul lor.

Art. 10. — Cultul ortodox are următoarele tipuri de școli:

- Pentru pregătirea cântăreților, 10 școli de cântăreți bisericești, cu durata de studii de doi ani;
- Pentru pregătirea clerului monahal, 5 seminarii monahale și anume: 3 pentru monahi și 2 pentru monahii, cu durata de studii de 4 ani;

Sărbătoarea noastră

Conducerea statului a realizat în ultimii ani o serie întreagă de modificări în toate domeniile. Nu este vorba numai de modificări periferiale, cari se aduceau și până acum mereu, fără însă ca în fond să se constate în urma lor un progres vădit, ci de spre modificări cari privesc structura fundamentală a domeniului de activitate respectiv.

În învățământul teologic existau numeroase școli de tot atât de numeroase ranguri. Pregătirea clerului nu era uniformă nici din punctul de vedere al anilor de studiu și adesea nici din acela al programei analitice.

Nevoia unei unificări se simțise demult. S'au făcut de multă vreme încercări în acest sens, fără însă ca să se reușească. Erau multe ca să se reușească. Erau multe piedici. Prin noul regim al Cultelor însă, întocmit de Sf. Sinod și cu largul concurs al Ministerului de resort de sub conducerea dlui prof. Stanciu Stoian și prin legea pentru organizarea învățământului religios al tuturor celorlalte culte.

Clujul, al doilea centru universitar al țării, fusese țintit vreme îndelungată într-o situație de inferioritate. Noua lege însă îi prilejuește o demult așteptată satisfacție. Unul dintre cele trei Institute universitare teologice va funcționa la Cluj, în localul fostei Academii Teologice ortodoxe.

Duminecă, 5 Decembrie, în Catedrala Ortodoxă se va face deschiderea festivă a noului institut, în prezența dlui Prof. Stanciu Stoian, Ministrul Cultelor, căruia îi revine în largă măsură meritul acestei orânduiri și a altor înalte personalități bisericești și politice.

O zi de bucurie pentru toți cei ce așteaptă demult o dreaptă reparație.

I. V. SPIRIDON

marelui suflet al Ardealului. Căci Academia ortodoxă din Cluj, sub regimul hortist, a rămas unul din singurele institute de rang superior din Ardeal.

Prin înființarea Institutului ortodox de rang universitar fostă „academie“ devine Facultate cu drepturile și obligațiile cuprinse în legea ei cea nouă. Profesorii devin egali în drepturi și obligații cu profesori universitari și studenții noștri nu vor mai avea de suportat starea de paria între colegii lor dela celelalte facultăți.

Toate aceste stări de înălțare legitimă sau realizat prin puterea și bunăvoința Guvernului Republicii Populare Române condus de dl. dr. Petru Groza, el însuși fiul al Bisericii noastre și au primit prisanie de veșnică prosperare prin stăruința biruitoare a unui mare cărturar: dl. Stanciu Stoian, actualul Ministru al Cultelor.

La săvârșirea marelui simpozion de azi au conlucrat toți factorii ministerului și largă înțelegere ce am avut din partea dlor Secretari generali: I. Nistor și dr. Manu au facilitat împlinirea cât mai curând a Institutului celui nou.

Ca un bun augur al realităților locale din care a crescut și pe care le cunoștea: dl. Dir. gen. Titus Tifu, a fost tot timpul eoul năzuințelor noastre clujene și a contribuit cu sârguința sa la încheierea actului de azi.

Tuturor celor ce au răsplătit Clujul vitregit din trecut prin Institutul de azi, nu le mulțumesc cu vorbe.

Oaspeților noștri de azi nu le înălțăm osanele, nici cuvinte înmiresmate de trecătoare mulțumire. Ci pe toți cei de azi îi considerăm și-i vrem din nou oaspeți la sfârșitul anului când vom putea adevărat că sufletul nostru și al studenților noștri a înțeles chemarea zilelor de acum și că toți una cu poporul zidim în duh creștin, zorile biruinței de mâine; Toți frații vechi și cei noi veniți, într-o sărbătorească întrecere în virtutea muncii, facem istorie nouă așezând în inimă noastră pe Hristos cel veșnic viu și în per-

c) Pentru pregătirea clerului: 3 institute teologice de grad universitar.

Aceste institute vor funcționa fiecare cu câte o facultate de teologie și cu câte unul sau două centre pentru îndrumarea clerului. Sedile acestora vor fi: unul la București, cu o facultate de teologie la București și cu două centre de îndrumare a clerului la București și la Iași, al doilea la Sibiu, cu o facultate de teologie în Sibiu și cu două centre de pregătire a clerului la Sibiu și Arad; al treilea la Cluj, cu o facultate de teologie la Cluj și un centru de îndrumare a clerului la Oradea.

Profesorii facultăților și centrelor de îndrumare pot căpăta, după necesități, prin senatul respectiv, în cadrul specialității lor și al institutului și alte însărcinări didactice, decât cele prevăzute în această decizie.

Hotărârile senatelor în această privință trebuie să aibă încuviințarea bisericii și aprobarea ministerului.

Durata de studii pentru licență va fi de 4 ani, iar durata de studii pentru doctorat va fi încă 3 ani.

Art. 13. — În institutele de grad universitar ale cultului ortodox, materiile de învățământ pentru licență la facultățile de teologie, se predau în 4 secții: exegetică, istorică, sistematică, practică.

Aceste secții cuprind următoarele catedre, conferințe, lectorate și asistențe:

Catedre:

- Studiul Vechiului Testament (introducerea în cărțile Vechiului Testament și exegeza cărților respective, arheologia biblică);
- Studiul Noului Testament (introducerea în cărțile Noului Testament și exegeza cărților respective);
- Istoria bisericească universală cu noțiuni de artă creștină și patrologie;
- Istoria bisericii române cu noțiuni despre arta și literatura bisericii române;
- Istoria religiilor și teologia fundamentală;
- Teologia dogmatică, simbolică și îndrumări misionare;
- Teologia morală;
- Pastorală, liturgică și omiletică;
- Catehetică și noțiuni de pedagogie modernă;
- Drept canonic și administrație bisericească.

Conferințe:

- Limba slavo-rusă și istoria literaturii teologice ruse;
- Muzica bisericească și ritual.

Lectorate:

- Limba ebraică;
- Limba elină;
- Limba latină.

În cadrul celor trei institute, vor funcționa și câte 4 asistenți, unul pentru fiecare secție.

Facultatea de teologie din București, conferă titlul de doctor în teologie. Pentru cursul de doctorat, se adaugă în plus trei catedre:

- Patrologia și patristica;
- Teologia simbolică;
- Studiul comparat al religiilor cu specială privire asupra celorlalte culte creștine.

Art. 14. — Centrele de îndrumare a clerului vor avea fiecare câte trei catedre, și anume:

- Teologia exegetică, sistematică și istorică;
- Teologia practică;
- Probleme misionare și de actualitate.

Fiecare centru va avea și câte un asistent.

Programa fiecărei catedre se va completa cu probleme indicate după necesități.

Programa fiecărei perioade de cursuri va fi aprobată de Ministerul Cultelor.

Art. 15. — Pentru disciplina morală și religioasă, școlile de cântăreți vor avea câte un pedagog, seminariile monahale câte un spiritual, echivalent în grad cu profesorii seminarului, având aceeași pregătire și aceeași retribuție; institutele teologice vor avea câte un spiritual, echivalent în grad cu conferențiarul, având aceeași pregătire și aceeași retribuție.

Data la 13 Noembrie 1948.

Ministru, STANCIU STOIAN.

Nr. 42.898.

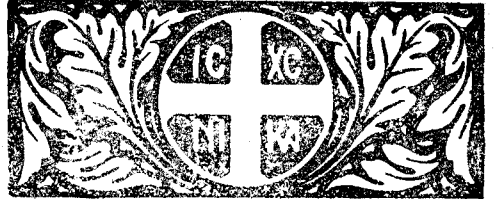
spectiva ochilor noștri poporul, întreg poporul din acest colț de țară.

Chezaș vorbelor noastre avem, pentru trecut, mormântul marelui Nicolae Ivan peste care s'a înălțat, ca un ideal aevă, catedrala lui dragă, turnul de veche al ortodoxiei românești din Ardeal.

Iar pentru prezent și pentru viitor, cel mai de preț chezaș aevm sufletul, fapta și prestigiul adevăratului nostru părinte sufletesc: P. S. S. Episcopul Nicolae Colan.

Cu aceste două certificate de bună și dreaptă râvnă și cu gândul că noi înșine știm care ne este datorie, deschidem, porțile noului Institut Teologic ortodox de rang universitar din Cluj și poftim toate obstea românească să ne facă acum și în viitor judecata faptelor noastre.

G. N.

Fapte care vorbesc

Din părțile marginase ale Huednului ne vine îmbucurătoare știre, că muncitorii fabricii de cherestea din Belis, înțelegând situația precară în care se afla parohia de acolo, au pus umăr la umăr pentru a o ajuta în greutățile ce le are.

Nu e vorba de o sumă prea mare, căci două mii de lei, cât s'a colectat și donat, abia au acoperit în parte multiplele cerințe ale parohiei, dar gestul e din cale afară de mult grăitor, căci el vedește un suflet colectiv, care simte și trăiește în consonanță deplină cu vederile de totdeauna ale credincioșilor noștri. Și dacă ne gândim la situația precară a acelor, — cu toții fiind de prin părțile locului, — trăind numai din lucrul mâinilor lor, dania, deși mică ca valoare, e mare prin gândul curat cu care s'a făcut. E banul văduvet din Sf. Evanghelle, care făcut din prisosul inimii, a întrecut în valoare aurul celor mulți și indestulați.

Noi la mulțumim și pe această cale, cu bunul gând, că din el s'a odrăsească și alte fapte mărinimoase, care să cinstească pe muncitori și conducătorii lor, iar biserică să se poată consolida spre bună lor zidire duhovnicească.

FOILETON

Despre armonia lăuntrică, principiu causal al mântuirii

de Pr. Prof. GH NOVEANU.

Chipul omenesc se oglindește în oceanul judecării istorice, care este instanța comună tuturor viețuitoarelor. Chipul omenesc se întoarce printr'o uniformitate dezolantă în pământul din care a eșit, banalizând idealurile în plătudinea stării comune până la disperarea cosmică exemplificabilă doar în gestul lui Ycar ce se înalță spre soare și pe măsura apropierii, printr'o falsă legendă, se topea prăbușindu-se.

Chipul sau firea trupească a omului urmează un drum comun în care diferențierile sunt

simple aparențe sau orgolii convenționale ridicole față de duritatea legii veșnice. Pe tărâm „pământean“, trupește, orizontul descătușării din anonimul fatalității comune viețuitoarelor este ermetic conturat de neputința morții trupesti. Și toți cei ce voesc o salvare prin trup chiar dacă și-ar mortifica trebuințele până la granițele non-existenței nu vor putea urca treapta ultimului „sfântit“, care a văzut pe Dumnezeu și împărăția Lui.

Alături de trup, coexistent cu el, stă sufletul. Talantul de lumină pasager găzduit în formele cărnii pe care le activează, dându-le sens și finalitate, sufletul har moștenit din generozitatea Creatorului este mijlocul de salvare a ființei integrale.

Cum observa prof. D. Stăniloae¹⁾: „Există,

¹⁾ „Iisus Hristos sau restaurarea omului“ în anuarul Acad. Teologic, Andreane, Sibiu 1943.

fără îndoială, în om impulsul de-a căuta dincolo de lume temeiul ei, de-a transcende cele văzute, fiind mânat și de evidența insuficientă a lor și a sa proprie. Și acest impuls, această necesitate de a transcende cele imediate, putem să-l numim o predispoziție fonciară spre credință ajutată de structura lumii și de structura excepțională atât de amar experimentată a propriei ființe, care nu-și poate găsi mulțumirea în mărginirile, mizeriile și neputințele sale și nici în ce-i din lumea. Această înclinație spre credință e o parte din chipul umbrat al lui Dumnezeu rămas în om. Ea e comună tuturor oamenilor și stă la baza întregii strădăni de înălțare a lor prin cugetare, artă și faptă etică, încât am putea spune că e o inimă apriorică a tot ce face din om o ființă deosebită de animal. Ea nu poate fi sculată din om decât odată cu omenitatea lui, cu coborîrea lui în animalitate, cu încetarea lui

Praznicul dela Cluj

La sărbătoarea Intrării în biserică a Prea Curatei Fecioare Maria din toamna anului acestuia Clujul a avut bucuria de a asista la prima slujbă arhierască ortodoxă oficiată în Catedrala Schimbarea la față.

ASPECTE

Încă din zorii dimineții mișcarea deosebită din preajma acestui Catedrale arăta că se pregătește ceva mare pentru acea zi. Megafonele își încercă glasul în auzul cucernicilor credincioșilor ce treceau prin fața bisericii. De prin satele învecinate ale Clujului, soseau, în strale de sărbătoare, pălcuri de țărani îndreptându-se spre biserică, iar elevii de școală, sub conducerea profesorilor, intrau cu rândul spre a asculta Sf. Liturghie.

INCEPE SLUJBA

La orele 10 P. S. Sa Episcopul Nicolae a sosit la Catedrală, fiind primit în dangătul clopotelor de cucernica preoțime și marele număr de credincioși, care au venit din vreme să-și asigure un loc în biserică. P. S. Sa a fost înconjurat de un sobor de 16 preoți și 4 diaconi, dintre care jumătate au fost dintre ei ce au revenit la religia străbună.

Înainte de începutul Sf. Liturghii P. S. Sa a hirotesit întru protoerei pe P. C. Sabin Truța, noul vicar al Eparhiei noastre și pe P. C. S. dr. Ioan Moldovan, consilier referent la secția administrativ bisericească.

Răspunsurile la Sf. Liturghie le-a dat corurile celor două Catedrale din Cluj, de sub conducerea dlor Prof. Ioan Brie și Ioan Costea. Frumoasa îngemănare ce s'a făcut între cântăreții celor două coruri, ca și răspunsurile line și obișnuite au avut darul să liniștească spiritele atâtor credincioși, văzând că o slujbă bisericească se

poate face cu „Doamne milu-este-ne“ ca și cu „Doamne îndură-te spre noi“ fără ca prin aceasta să se micșoreze prestigiul Bisericii sau să diminueze ceva din frumusețea serviciului divin.

Sub cupola măreață a Catedralei Sfânta Slujba s'a desfășurat într'o atmosferă de duhovnicească zidire, înseninând fețe și făcând să tresare din adâncimi de inimi câte un oftat prelung, semn vădit al emoției pentru bucuria reunirii din nou a sufletelor românești sub faldurile aceleși credințe mântuitoare.

CUVANTUL ARHIPASTORULUI

Inconjurat de soborul celor douăzeci de împreună slujitori, P. S. Sa Episcopul Nicolae a adresat cuvânt de învățătură poporului ce umplea Sf. locaș până la refuz. Toți erau numai ochi și urechi. Privit din spre altar aveai în față o masă de capete cu priviri senine și atenția încordată să nu le scape nimic. Urcat pe estrada din fața Sf. Altar, P. S. Sa i-a învăluit pe toți în dragostea Sa de părinte pentruca apoi, senin, cu vocea blândă, cu privirea caldă și înduioșătoare să le spună cuvânt rupt din inimă. „O înduioșătoare dragoste ne-a unit pe noi întotdeauna“, a spus P. S. Sa pentru ca mai apoi să arate puterea de viață care a existat și există în sânul neamului nostru. Am fost umiliți nedreptățiți în trecut dar prin toate am răsbăt datorită dragostei ce am avut unii față de alții și mai ales, datorită credinței sfinte care ne-a unit sufletele în fața bunului Dumnezeu. Credința noastră, plastic exprimată prin „legea românească“ a fost tăria și viigoarea noastră în toată bunăvremea. Magnații trecutului din cosmopolitul burg

al Vienei au atentat la viața poporului românesc din Ardeal, Prin intrigi și promisiuni seducătoare au reușit acum două veacuri și jumătate să surpe unitatea sufletească a neamului, trecând la Uniție pe o bună parte dintre părinții noștri. Când au văzut că acțiunea stângenește nu s'au dat la o parte să pună tunurile în bătăie spre a distruge astfel ultimele focare de rezistențe ortodoxe.

La 1698 cei 38 de protopopi au avut însă bunul gând de a pune pe hârtie condiția ca toate slujbele noastre — Sf. Liturghie — posturile „să stea pe loc“ că altfel pecetile lor rămân fără valoare. Și în decursul celor două veacuri și jumătate de despărțenie, în fond am rămas ceea ce am fost, căci toate ale noastre au „stat pe loc“. Cele patru puncte n'au alterat nimic din credința și practica liturgică. Și într'o duiosă întrebare P. S. Sa i-a întrebat pe cei de față să mărturisească pe conștiința lor, dacă vreunul s'a împărțășit vreo dată cu sfânta Cuminecătură sub forma ostiei. Adausul „Și dela Fiul“ n'a fost rostit niciodată în biserică, iar cărțile de ritual au rămas sub forma în care le-au avut dela noi înainte de 1700. Cât privește Purgatorul, n'a intrat în conștiința poporului pentrucă Sf. Scriptură nu amintește nicăeri de el. Biblia ne spune de Raiu și Jad, dar de Purgator nicăeri. Dacă poate fi vorba undeva de așa ceva, atunci poate fi numai aici pe pământ, unde fiecare om are de luptat cu greutățile vieții, greutățile care-l întăresc în luptă și-l curățesc de sgura atâtor păcate. Iar Papa, e și el unul din episcopii Bisericii creștine. „Fără îndoială — a spus P. S. Sa — noi cinștim pe toți conducătorii de popoare, indiferent de nația cărora aparțin, după cum cinștim mai vârtos pe șefii ierarhiei ai tuturor

Bisericilor din lume, fie că sunt sau nu sunt creștini. Astfel, noi cinștim și pe Papa dela Roma. Dar acolo la el, nu la noi. Că la noi n'are ce căuta.“ În conștiința poporului, Papa nu e prezent, după cum nus unt nici celelalte puncte. Și explicația aceeași: „legea a stat pe loc“.

Acum când am ajuns să fim din nou „una“ n'am făcut nici o încălcare de lege, ci, liniștiți, ne-am încadrat în duhul aceleiași credințe mântuitoare. Sfânta Liturghie ce s'a oficiat, e martora cea mai elocventă în aceasta privință. Nimic deosebit nu s'a adaos la Ea, după cum nimic nu s'a întrelăsat. E aceeași slujbă de acum două sute cincizeci de ani, aceeași slujbă care s'a servit la Catedrala noastră veche ca și în această Catedrală episcopală. Și așa suntem în toate, pentrucă „legea a stat pe loc“.

P. S. Sa Episcopul și-a închinat cuvântul de învățătură cu un apel cald la dragoste și înțelegeră, pentruca astfel să fim și să rămânem o forță spirituală (spre binele și prosperarea Bisericii și a neamului de o potrivă).

NOILE INVESTIRI ȘI DIS- TINȚII

După cuvântul P. S. Sale, P. C. Preot C. Hașcău, secretar eparhial, a dat citire decretelor prin care P. C. Prot. Sabin Truța, preot-paroh în Hodișa, prot. Huedinului este confirmat în postul de vicar al Episcopiei, iar P. C. Prot. dr. Ioan Moldovan, fost directorul personalului la Episcopia Unită, este confirmat în postul de consilier referent la secția administrativ bisericească ca asociat a P. C. Pavel Sendrea, care a avut singur acest resort până acuma.

S'au făcut, deasemenea, nu-

(Continuare în pag. 8-a)

de-a mai privi în sus, spre largi orizonturi“.

Maria, Eva sau Toma sunt prototipuri fericite de frământați. Alături de ei, stau nenumărați inși sau nenumărate generații care le-au urmat drumul mântuindu-se sau au căzut definitiv în desuetudinea păcatului: murind pentru viața veșnică. Divers și plural în fondul și formele lui de manifestare, creștinismul se poate reduce totuși la forme simple. Se poate decreta în cuprinsul „legii“ norme certe, legi precise mântuitoare sau tot atât de cert legile pierzării. Exemplificând vom repeta cuvintele evangheliei, spunând de ai credință, cât un sâmbure de muștar, vei zice muntelui să se mute și se va muta.

Credința este o condiție a puterii, un mijloc de a face fertil ogorul sufletesc în vederea recoltelor mântuirii. Credința este o condițională, un atribut condițional al mântuirii.

Excluderea ei sau „împuținarea“ funcțiilor sale aduce după sine anulare de plan a celorlalte funcțiuni, adiacente. În iconomia mântuirii verificarea funcțiunii credinței se face prin (anabasis) „urcușul“ omului spre îndumnezeire“).

*) „Filocalia“ sfintelor năzuințe ale desăvârșirii“.

Vol. II, pag. XIII, traducerea dr. Dtra Staniloae, Sibiu, 1947.

Anabasis este descătușare și împlinire în acelaș timp. Urcarea spre îndumnezeire se face prin amplificarea conștientă (voită) și harică a insului ipostaziat formal și real cu dragostea de Dumnezeu, Urcușul simplu presupune efort. Cu cât mai mult efort total presupune urcușul către Dumnezeu.

„Anabasis“ pentru Maxim Mărturisitorul (dela care împrumutăm și expresia și sensul termenului este nu numai mortificare fizică, ci mai ales elan paradisiac, stare extaziată egală cu ariparea și sborul centrifugal al satelitelui către matca originală.

„Urcușul“ către îndumnezeire are trepte de desvoltare a cărei finalitate este sinonimă cu starea proximă a perfecțiunii. Cine a ajuns să formuleze și să tăiască ultimul gest al acestui urcuș este total transfigurat și chipul devenirii lui în eternitate se definește doar, forma fiind realizată final prin însuși actul stării de perfecțiune.

Treptele mediatore a acestui urcuș se definesc după specificul individual (fiecare din noi ne mântuim printr'un fel propriu și specific

nou). Dar o gradare formală nu este de neconceput.

1. La început credința. Credința se valorifică în cuprinsul ființei dispuse spre mântuire după cum condițiunile specifice îi acordă câmp și profunzime de desvoltare.

Sesizarea prezenței și preocuparea de modalitățile de viere a acesteia sunt specifice individului.

Credința formulează idealul echilibrului ancorând și oglindind finalitatea, idealul ființei cu Dumnezeu. Credința caută să realizeze acest ideal al echilibrului activ prin ipostazierea insului între atributele minime ale ființei și atributele proxime ale angelificării (sfinteniei). Găsirea acestor căi se face prin practica virtuților creștine. De aceea legea creștină formulează lapidar că „credința fără fapte moartă este“. Practica virtuților este un proces continuu de despersonalizare materială cu egale compensații în câștigarea personalității angelice.

Practica virtuților în sensul macim al termenului transformă ființa materială în cea mai perfectă formă a omului creștin. Această ființă supra comună îndeplinește cu strictete le-

Va (urma)

Praznicul dela Cluj

[Urmare din pag. 3-4]

mirile în posturile de protopop, acolo unde a fost cazul.

Ultimul decret a cuprins lista P. C. Preoți, care au fost distinși din acest prilej cu dreptul de a purta brâu roșu. Ei sunt următorii: Ioan Andrașiu paroh în Sânioana, Mureș; Alex Fărcașiu, Ardeova-Cluj; Dumitru Glodeanu, Mârgu-Cluj; Emil Mureșan jun. Bârsăul Mare-Someș; Septimiu Sântoma, Blandiana-Alba; Gh. Zagrai, Bistrița-Bârgăului Năsăud; Vincentiu Poruțiu, Sara-Turda; Laurențiu Pop, Moldovenesti-Turda.

Vădit emoționat a luat apoi cuvântul P. C. Sabin G. Truța care, după ce a arătat împrejurările între cari s'a făcut actul dela 1700, scopurile ascunse ce le-a urmărit Viena prin această desbinare, ca și foloasele cunoscute, ascultând glasul de chemare a I. P. Ferișitului Patriarh Iustinian și al I. P. S. Mitropolit Nicolae al Ardealului, într'un cuget a hotărât, împreună cu ceilalți frați preoți, să revină la matca credinței dela care au plecat. Aduce cu sine toată dragostea P. C. Sale și toată hotărârea de a lupta pentru definitivarea deplină a unității spirituale a Neamului.

Printr'o caldă îmbrățișare fră-

țească, P. S. Sa Episcopul Nicolae a sărutat în fața Sf. Altar pe P. C. Prot. S. Truța și I. Glodeanu, pe semn viu e comuniunii sincere și frățești de aci încolo între toți frații și fii reveniți la Biserica străbună.

MARGINALII

Solemnitatea primei Sf. Liturghii ortodoxe arhierestii în Catedrala „Schimbării la față” din Cluj s'a făcut sub auspiciile sfinte ale praznicului „Intrării în biserică” a Maicii Domnului. Să dea bunul Dumnezeu să fie pentru obștea creștinească și românească a nației semnul unui început bun. Din „unitatea credinței” să răsară din nou unitatea de avânt sfânt pentru a putea călăuzi destinele fiilor Bisericii pe căile luminoase ale credinței și ale prosperității.

Și sigur, am fi incompleți, dacă nu am adăuga un cuvânt de recunoștință față de înaltele oficialități, care au ținut să ne cinstească praznicul și de data aceasta arătând astfel legătura indisolubilă care a fost, este și se cuvine să rămână între Biserica Poporului și conducători de totdeauna ai Poporului.

Maica Domnului

In umbră de chilie cuvioasă

Grăi către Fecioară, Duhul Sfânt:

„Frumoasă ești, mireasa Mea, frumoasă,

„Și mai presus de orișice cuvânt!

„Cu străluciri de pietre nestemate

„Impodobită ești, cum alta nu-i.

„Tu ți-ai gătit din gânduri preacurate

„O zestre, cum nu-i dată nimănui.

„Eu Insumi Ți-am uzit, din veșnicie,

„Veșmântul nepătatei Feciorii,

„Și lumii Te-am vestit în proorocie,

„Să te cunoască toți când ai să vii.

„Pe Tine Te-a cântat Preaînțeleptul,

„Numindu-Te, aleaso, răiu închis,

„Pe Tine, scară sfântă, Iacob dreptul

„Cândva, de veacuri, Te-a văzut în vis.

„Frumoasă ești, mireasa Mea, frumoasă,

„Căci spinii răstignirilor ce vin,

„Cunună-Ți impletesc, nestrăcioasă,

„Din plinătatea harului divin.

„Te-am înălțat în sfânta mea iubire,

„De orișice făptură mai presus,

„Că iată fii vei naște, peste fire,

„Și numele Ți-l vei chema Iisus.

„Ca steaua dimineții, luminoasă,

„Pe cerul stins al lumilor, Te sui.

„Frumoasă ești Mireasa mea, frumoasă,

„Și-mpodobită ești, cum alta nu-i“.

Z. LAȚCU.

PREZIDIUL Marei Adunări Naționale a denunțat acordul cultural dintre România și Franța, încheiat la 31 Martie 1939, pentru că era în defavoarea noastră și pentru că guvernul francez sprijini-

nea elementele fugite din România, în timp ce prigonea pe studenții români, interzicea gazeta democratică a coloniei române din Franța și disolva Asociația de prietenie româno-franceză.

Conferința preoților din tractul Huedinului

O prealuminosă zi a trăit C. C. Preoțime din tractul Huedinului la 21 Noemvrie 1948, de praznicul Intrării Maicii Romnului în Biserică, dată la care a fost convocată Conferința de Toamnă. Bucuria acestei conveniri colegiale și măreția ei a întrecut cadrele oficialității, deoarece la această dată s'au întâlnit în Biserica Mucenicului Aurel și „Frații din strana stângă” reveniți la strămoșeasca credință a Neamului.

După programul stabilit, la orele 9 a. m. a început slujba Utreției, după care s'a slujit Sf. Liturghia în Sobor, de către C. C. Preoți Ioan Roșca — Călata, Nicolae Cosma — Mănăstireni, Dumitru Păltineanu — Nadășu, V. Roșescu — M. Român, Vasil Fâșcu — Aghireș, Aurel Roșca — Buteni, în frunte cu P. C. Protopop tractual Petru Pop. La pricisnă a predicat convingător C. Pr. I. Roșca — Călata, despre „Fecioara Maria și datoria mamelor de azi“.

După slujba „Invocării Duhului Sfânt” Conferința a fost deschisă de către P. C. Protopop Petru Pop, care a mâncat dela cuvintele Domnului scrise prin mâna Ap. și Ev. Matei cap. V. vers. 16. „Așa să lumineze lumina voastră înaintea oamenilor, ca văzând ei faptele voastre cele bune, să preamărească pe Tatăl vostru cel din Ceruri“.

Bucuros de sărbătoarea regășirii, Păr. Protopop chemă Cucernica Preoțime la muncă duhovnicească pilduitoare prin viața lor, așa după cum sunt întâistătători și mari slujitori ai Darului în biserică, tot așa și în lume să fie vrednici păfători ai podoabei preoțești, pretutindeni de față, buni îndrumători, harnici și cinștiți cetățeni ai R.P.R. C. C. Preoți reveniți. Sf. Sa spune șosit în Casa Domnului, care i-a așteptat cu răbdare și dragoste de 250 ani.

În continuarea programului desfășurat la oficiul protopopesco, C. Protopop al tractului a evocat memoria Protopopului mucenic Aurel Muntean, după care a dat cuvântul P. C. Pr. Dumitru Potra — Fildul de Mijloc, care vorbește în numele C. C. Preoți deveniți Sf. Sa spune printre altele: — „Am șosit acasă iarăși, acasă la biserică strămoșească ortodoxă română, deunde au plecat acum 250 ani, înaintașii noștrii, cari n'au pierdut merindea ortodoxiei nici un moment, ori câte

ar fi fost încercările prin cari au trecut. În continuare făgăduiește, că Preoții reveniți vor munci în Via Domnului cu îndoită râvnă pentru Slava Sf. Biserici și înaintarea Neamului.

Conferința oficială dată de Sf. Episcopie a fost bine luată de C. C. Preoți și P. C. Protopop tractual, a tras concluzia că: azi, când Statul a lăsat exclusiv pe seama Bisericii datoria de a catehiza, datori suntem să-i dăm acestei îndatoriri de a învăța cea mai mare atențiune. Să ne fixăm Dumineca zi de catihează, iar locul cel mai potrivit Vara este Sf. Biserica, și în anotimpurile friguroase, casa parohială sau o altă casă bineîncălzită.

În încheiere P. C. Protopop pune în vedere C. Preoți, cari sunt în restanță cu taxele eparhiale, să se achite de aceste obligații cu posibilă urgență, comunicând în acelaș timp și diferite instrucțiuni referitoare la buna chivernisire a parohiilor și oficiilor lor.

La masa comună servită la casele ospitaliere ale P. C. Păr. Protopop Petru Pop, au luat parte: inimosul fiu al bisericii noastre Dr. Vasile Pașca și din C. C. Preoți reveniți P. On. Protopopi Onorari Vasile Ghițiu — Ciucea, Dumitru Potra — Fildul de mijloc, Leontin Florian — Almașu, Onoriu Pantea — Cutiș, Ioan Ilieș — Fildu de jos, Simion Aciu — Aghireș, C. C. Preoți Ioan Măreș — Săcuieș, Iuliu Ștana, — Fildu de sus, Mircea Pop — Poieni, Traian Man — Brăișor, Valer Sima — Mesteacăn, Traian Bărbos — Vișag, Ion Moldovan — Gălășeni și Aurel Viman — Petrindu, iar din vechii Preoți, Ioan Roșca și Nicolae Cosma, protopopi onorari și Preoții Dumitru Păltineanu, Vasile Roșescu, Tr. Mocan, I. Bentea, V. Fâșcu, I. Clonca, M. Galu, Gh. Miulescu, V. Pop, Tr. Lazea, I. Romanet, Ch. Sureanu, G. Sișeșteanu, M. Neculăiasă, I. Ciocodan, I. Trandafir, Aurel Ni-coară și Aurel Roșca.

Nr. 5910/1948.

CIRCULARĂ

Către onorații membrii ai Adunării protopopești electorale a protopopiatului Bistrița.

În temeiul delegației primite din ședința Consiliului Eparhial din 24 Noemvrie 1948, pentru săvârșirea actului alegerii de protopop al tractului Bistrița, în conformitate cu dispozițiile § 14, 15 și 16 din Regulamentul pentru procedura la alegerea de protopop prin aceasta

CONVOC:

1. Consiliul protopopesco al tractului Bistrița în ședință de candidare, pe ziua de 21 Decemvrie 1948, ora 9^{1/2} a. m., în cancelaria Oficiului protopopesco din Bistrița.

2. Adunarea protopopească electorală al tractului Bistrița pe acelaș zi la ora 11 a. m. în biserică ortodoxă din Bistrița.

Înainte de catul alegerii se va sluji la ora 1 a. m. Sf. Liturghie, împreună cu chemarea Sf. Duh în biserică ortodoxă română din Bistrița, la care sunt invitați să participe și membrii adunării protopopești.

Cluj, la 5 Decemvrie 1948.

Comisar: Prt. Pavel Ștefan
consilier eparhial

POPASURI DUHOVNICEȘTI

Pe urmele lui Mihai Viteazul

De abia trecuseră două săptămâni dela actul istoric din 21. X. 1948, când în cetatea lui Mihai Viteazul s'a șters actul rușinos, prin care s'a desbinat neamul, și atât că Prea Sfințitul Episcop Nicolae în dimineața zilei de 11. X. se îndreaptă spre cetatea suferințelor și al bucuriilor pentru a-și vedea fiii duhovnicești, cari cu dragoste au îmbrățișat chemarea Inalților Prelați de a reveni la sânul Bisericii Strămoșești.

Prea Sfinția Sa este întâmpinat în fața Bisericii din cartierul Lipoveni de către clerul și poporul credincios.

Inconjurat de un sobor de preoți, P. S. Sa săvârșește Sf. Liturghie arhierescă pentru prima dată în această biserică, binecuvântând și sfintele Antimise pentru Altarele sfinte revenite sub arhipăstoria Sa.

La această slujbă au asistat și PP. SS. LL. Episcop Policarp și Partenie. Cu multă evlavie clerul și poporul au ascultat sf. slujbă și cuvântul arhieresc rostit din fața Sf. Altar, despre „Unitatea credinții”. A depănat cu cuvinte bătrânești învățătura „Legii Românești”, care a unit în cuget pe toți fiii din cele două strane până mai ieri. De azi înainte aceiași Lege va fi pivotul de unitate sufletească pentru tot poporul.

Sâmburile desbinării numai streinii l-au urzit, pentru a desbina frate de frate, ca să ne poată stăpâni mai ușor.

Dar cu toate silniciile îndurate, clerul întrunit la Bălgard, în 1698, a condiționat valabilitatea actului unirii ca „toată legea, slujbele, posturile să stea pe loc, iar dacă nu vor sta pe loc, nici pecetile noastre să nu aibe tărie”.

De fapt nu s'a schimbat nimic, nici chiar cele patru puncte nu au intrat niciodată în conștiința poporului nostru, toți am rămas cu același Crez schimbând alcătuitul de Sfintele Soboare.

În sala festivă a Tribunalului a avut loc conferința cu clerul revenit. La masa presidială au luat loc PP. SS. LL. Episcop Nicolae al Clujului, Policarp și Partenie, Dl. Prefect al Județului Alba, Dl. Președinte al Tribunalului Dr. Huzum și Cons. I. Rușdea.

Din partea Comitetului de Reîntregire din jud. Alba, Dl. Ioan Rusan președinte, însoțit de C. P. Lie Candid, Pr. Ioan Cioara și Dl. Ioan Bălan, prezintă o dare de seamă despre activitatea acestui comitet, arătând contribuția adusă pentru unitatea sufletească a poporului nostru, promițând a duce la bun sfârșit misiunea incredințată alături de cler și popor.

Iar Pr. Lie Candid din Daja Română în numele clerului urează bun sosît P. Sf. Sale Episcop Nicolae, arătând că actul de revenire la ortodoxie l-au făcut deplin conștienți de necesitatea acestui act, care trebuia să se facă deodată cu întregirea teritorială, și numai interese mici și egoiste a întârziat prea mult. Se încadrează cu conștiința împăcată că vine la sânul Bisericii Mame pentru a se înfrăți toți slujitorii altarelor spre binele norodului. E convins că frații îi vor primi cu bucurie, iar

clerul revenit își va risipi ori ce nedumerire și rezervă sufletească.

P. Sf. Episcop Nicolae în cuv. de răspuns a mângâiat sufletele și a liniștit conștiințele. Ne-am dat seama că un act așa de covârșitor nu se putea ca să nu întâmpine temeri și rezerve din partea multora. Vom căuta să risipim nedumeririle, să spulberăm rezervele și temerile. Acestea ar avea rost numai dacă ar fi vorba de trecerea la alte confesiuni nu între noi și frații greco-catolici. Prin trecerea dela greco-catolici la ortodoxie este doar trecerea dela o administrație la alta, pentru că avem aceeași credință și unii și alții.

Suntem frați de un sânge și de o lege în care au trăit moșii și strămoșii. Și așa să trăim și noi ca unitatea sufletească să se vadă și pe față și prin fapte, pentru ca să nu ne mai separe nimic.

P. Sf. Sa adresându-se celor de față, dă cuvântul tuturor cari doresc a-și spune cuvântul, pentru a le lecui și a risipi toate nedumeririle.

Luând cuvântul Pr. Prot. Liviu Dumitreanu din Sântimbru, arată că actul de revenire la Biserica străbună, l-a făcut fără nici un interes material, atât P. C. Sa, cât și ceilalți frați preoți.

E adevărat, că am fost nedumerit o clipă când m'am gândit că acum 43 ani am depus un legământ și nu știam cine să mă deslege, dar cum legea este una și aceeași a lui Hristos, legea lui n'am călcat-o.

P. Sf. Sa reflectând cu privire la jurământul depus de fiecare preot la hirotonie, spune, că fiecare preot a jurat pe legea Lui Hristos și pentru poporul pe care îl va sluji, ori nimeni nu s'a lepădat de Hristos și popor. Hristos Domnul pentru toți s'a răstignit.

Pr. Munteanu din Cricău, propune, să se organizeze cercuri pastorale comune pentru ca mai ușor să se închege legătura sufletească între slujitori, pentru ca să ne cunoaștem unii pe alții întregindu-ne cunoștințele și eliminându-ne lipsurile, prin serviciile în sobor.

Pr. Cons. I. Rușdea dă lămuriri C. cler cu privire la actele ce trebuie să prezinte fiecare preot revenit pentru a putea intra în legături canonice cu Biserica ortodoxă.

Primind aceste date, se vor face demersurile pentru drepturi. P. S. Nicolae arată că oricând C. Preoți să se adreseze cu toată încrederea forurilor bisericesti și se va rezolva justa cerere a fiecăruia. Împărtășește arhieresti binecuvântări și dorește ca Dumnezeu să ajute tuturor să-și poată îndeplini misiunea.

Mulțumește PP. SS. LL. Episcopi Policarp și Partenie pentru colaborarea și ajutorul oferit. Mulțumește D-lui Prefect al jud. Alba pentru sprijinul acordat instituțiilor noastre și poporului, cât și gazdei primitoare, Dl. Președinte al Tribunalului Dr. Huzum, care a binevoit a ne cinsti prin prezența Sa atât la sf. slujbă, cât și la această consfătuire. Dumnezeu să binecuvinteze strădaniile tuturor celor cari lucrează cu râvnă pentru unitatea sufletească a poporului.

Prea Sf. Sa și-a continuat călătoria misionară, cercetând în ziua de 12. X. Oficiul Protopopesc Aiud, unde a dat îndrumările cuvenite P. C. Protopopi, cât și preoților

La Sărmaș și Târgu-Mureș

Pentru consolidarea mărețului act al reîntregirii Bisericii Străbună, sub al cărei acoperiș primitiv și-a regăsit fiii de aceeași limbă și unitatea sufletească, Prea Sfinția Sa Episcopul Nicolae Colan a purces fără zăbavă la drum, cercetând cu părintească dragoste pe fii reveniți sub arhierescă sa oblauire.

Chip al blândetelor fiind, a întârit cu cuvântul său cald pe cei sovăelnici, a lămurit pe cei sbuciumați de valul greu al întrebărilor unei conștiințe înviforate și a chemat cu glas de tulnic pe cei rătăciți pe plaiuri, care n'au înțeles încă nici în ceasul al unsprezezelea porunca mare a ciasului de față. Cuvântul său înaripat a fost chiagul care a strâns popor și preoți deopotrivă în înmănunchierea aceluiaș crez și aceleiaș doriri; dărâmand păretele de vrajbă dintre frați, ridicat de peste 250 de ani, prin uneltirile curții dela Viena, de al cărei nume nu ne leagă decât durerile suferite de neamul nostru de jobagi, de când i-am auzit de nume, până în trecutul cel mai apropiat.

Iată însă pomelnicul pe scurt al locurilor pe unde a colindat, sămănând dragoste și nu vrajbă, înmănunchind inimile și nu desbinând frații, dar mai ales zidind credința sfășiată, prin rugăciunile înălțate către Cel Atotputernic.

În zorii zilei de 7 Nov. a. c. însoțit fiind de P. C. Păr. Consilier Pavel Șendrea, a început în această zodie nouă vizitațiile canonice și conferințele preoțești, descinzând mai întâi la Sărmaș. A fost întâmpinat în fața bisericii de P. C. Păr. Protopop D. Liviu Stupineanu și P. C. Păr. I. Hințea din

Dej - Bistrița - Năsăud

Fără a preocupării osteneala, în ziua de 16 Noembrie a. c. Prea Sfinția Sa, având de însoțitor pe P. C. Păr. Consilier Pavel Șendrea și C. Diacon Leon Bândilă, descinde la Dej.

Întâmpinat în fața bisericii revenite de P. C. Păr. Prot. Ghânzatu și un sobor de preoți, a fost salutat de autorități și membrele Reuniunii de femei.

După slujba arhierescă și cuvântul de propovăduire al Prea Sfințitului, la ora 11 s'a deschis conferința preoților, cu o numeroasă asistență de mireni în sala Prefecturii. Remarcăm participarea unui număr de aproape 200 de preoți.

Primul cuvânt de salut îl ridică Dl. Prefect Prof. Gh. Neamțu, care în cuvinte înălțătoare preamărește măreția actului reîntregirii sufletești a neamului, bineventând pe ierarhul care sfințește prin prezeța sa pe aceste plaiuri, împlinirea acestui vis.

În numele preoțimii revenite,

cari în acea zi au cercetat conducerea bisericească de aci. După aceasta s'a reîntors la reședință însoțit de Cons. I. Rușdea și diaconul Zaharia.

Sărmașel, inconjurat de mulțimea credincioșilor.

După săvârșirea slujbei arhieresti, Prea Sfinția Sa a propovăduit cuvântul Evangheliei, tâlcuind și însemnătatea deosebită a marelui act, care îngăduie fraților de aceeași limbă să slujească și să se închine la aceleași altare.

După ce a făcut cunoștință cu factorii de răspundere din acest centru, salutat fiind de autorități și de reprezentanții confesiunilor, a fost găzduit în casa primitoare a P. C. Păr. Prot. Dr. Liviu Stupineanu, unde lămurirea multor probleme a decurs într'o atmosferă familiară.

După o masă târziu și pe o vreme în care se părea că s'au deschis zăgăzurile de apă ale Cerului, au continuat călătoria spre Tg-Mureș. A doua zi s'a slujit Sfta Liturghie arhierescă în Catedrala revenită, cu un mare sobor de preoți reveniți și vechi ortodocși, înfrățiți în jurul aceluiaș altar.

La ora 11 s'a deschis conferința în sala Prefecturii, unde după cuvântul de lămurire al P. S. Sale, au urmat ample discuții de lămurire în legătură cu problemele actuale, de față fiind și Dl. Subprefect al județului Mureș, și alte personalități marcante, pe lângă preoțimea revenită.

La întoarcere spre Cluj, a fost vizitat și Of. Protopopesc din Luduș, unde P. C. Păr. Protopop Romul Popa a dat un amplu raport asupra situației, în deosebi asupra repartizării C.C. Preoți misionari veniți dela București.

Reveniți la Cluj, au găsit mulțumirea sufletească a datoriei împlinite în pofida tuturor ostenețelor.

vorbește în cuvinte adânc simțite P. C. Păr. Prot. Toma Bulea, iar în numele mirenilor rostește cuvânt de slavă Dl. avocat Dr. Alex. Coroiu.

Tuturor le răspunde Prea Sfințitul Episcop Nicolae Colan cu propovăduirea caldă, din care se împărtășesc toți, ca din o anafora sfințitoare.

După ample debateri în jurul numeroaselor probleme pe cari le ridică numeroșii vorbitori, se trece la o agapă comună în sala de gimnastică a liceului.

După oara 17 trebuie să părăsim acest oraș primitiv și mulțime ce a încurjurat cu atâta dragoste pe Ierarhul, care în decurs de vreo câteva oare a liniștit atâtea văltoari sufletești.

Seara suntem în Bistrița, iar a doua zi, în 17 Nov. la ora 9 Prea Sfinția Sa este întâmpinat în fața bisericii revenite de P. C. Păr. Protopop Ioan Petrinjel și un sobor de preoți.

După slujba arhierescă și cu-

POPASURI DUHOVNICEȘTI

(Continuare din pag. 5-a.)

vântul de tâlcuire a Prea Sfințitului, în fața unei numeroase asistențe, se trece în sala Prefecturii Județului, unde are loc conferința preoțimii.

Salutul preoțimii este rostit de P. C. Păr. Prot. I. Petrinjel și Gavril Ralea.

Răspunzând Prea Sfinția Sa Episcopul, risipește același nedumeriri ce sălășluiesc în sufletele multora.

Intre amplele discuții ce ridică diferitele probleme, iau cuvânt de lămurire: I. P. Cuv. Păr. Arhim. Valerian Zaharia, inspector general în On. Minister al Cultelor, C. Păr. Zagrai Gh. din Bistrița-Bărgăului, și P. C. Păr. Cons. Pavel Șendrea.

*

Joi, 25 Nov. Prea Sfințitul, însoțit de I. P. Cuc. Sa Arh. Valerian Zaharia, inspector general în Ministerul Cultelor și P. C. Păr.

La Zalău și Zimbor

Pentru a întări legăturile cu marea sa turmă sufletească, bunul păstor dela Cluj — P. S. S. Episcopul Nicolae — a vizitat în ziua de 13 și 14 Noemvrie, o parte din credincioșii din Eparhie.

Astfel, în ziua de Sâmbătă, 13 Noemvrie, dimineața, însoțit fiind de P. C. Prot. Cons. V. Bogdan și C. Diacon S. Suci, P. S. Sa a plecat cu mașina la Zalău, unde erau convocați preoții uniți din acel județ reînțorși la sânul bisericii mame.

La ora 9 — P. S. Sa și însoțitorii sosește la catedrala din centrul orașului Zalău, unde sunt întâmpinați de un impresionant număr de preoți și credincioși, în frunte cu protopopi Truș, Cărlăuș, Costin și Deac.

După cuvântul de „bun-venit” rostit de P. C. Prot. Truș, se oficiază Sf. Liturghie, de către P. S. Sa Episcopul, Prot. Cons. V. Bogdan, Prot. Truș, Diacon S. Suci și un impresionant sobor de 21 preoți. Răspunsurile liturgice sunt date de preoții din asistență. Cu toate că nu era zi de sărbătoare, biserica a fost arhiplină. La sfârșitul liturghiei, vorbește P. S. Sa, arătând și satisfacția și bucuria de a putea sărbătorii reînțorcerea fraților noștri la sânul bisericii mame, de unde vitregia vremilor trecute i-a rupt acum 250 de ani.

Se trece apoi în sala mare a Prefecturii județului, unde are loc conferința preoțească, și unde se desbat chestiuni de interes bisericesc și administrativ, privitoare la organizarea și la bună orânduirea treburilor fraților reveniți. Preoțimea a fost adânc mișcată de familiaritatea și pârinteasca dragoste ce le-o arată iubitul nostru stăpân.

După aceea are loc o mică recepție, urmată de masa comună, cu preoți și autorități.

După masă, se slujește slujba vecerniei în biserica veche ortodoxă de către P. S. Sa Episcopul.

Duminică, 14 Noemvrie, dimineața, se pleacă din Zalău spre Zimbor, unde s'a făcut târnosirea noului locaș de închinare a binecredincioșilor din acea comună.

În comuna Chendremal, din nemijlocita apropiere a Zimborului, mașina P. S. Sale a fost întâmpinată de corul elevilor școlii primare din Chendremal, în frunte

Consilier Pavel Șendrea, face o vizitație canonică pe Valea Rodnei în vechiul așezământ grănicesc Năsăud.

Întâmpinat de preoțimea din jur în fața bisericii revenite, slujește o înălțătoare liturghie arhierască, înconjurat de un mare sobor de preoți. În fața unei numeroase asistențe, propovăduiește același cuvânt al Evangheliei Păcii, care zămislește împreunarea credinței și bunăstarea sfintelor lui Dumnezeu biserici.

Agapa comună are loc în sala de conferințe a liceului, unde Prea Sfințitul Episcopul salută prin cuvinte calde împreună lucrarea autorităților de stat, biserică și popor. I. P. C. Sa Arh. Valerian Zaharia, în calitate de inspector general, împărtășește numeroase lămuriri în legătură cu ținuta preoțimei.

cu cantorul Abrudan, care l-a bineventat pe P. S. Sa. Tot aici îl întâmpină și mărețul banderiu de călăuș zimboreni, cari însoțesc mașina până în Zimbor.

La intrarea în comună înaltul oaspe este întâmpinat de autoritățile civile locale, primar, prim-pretor și preotul bisericii reformate, cari urează P. S. Sale bun venit. Aici P. S. Sa este așezat într'un car împodobit, tras de 8 boi, și dus până la biserică în sunetele de clopote și sunetul melodiilor religioase cântate de corul zimborenilor, condus de dir. școlar Câmpian.

La biserică P. S. Sa este întâmpinat de tânărul, dar vrednicul preot local Ioan Pop, care în câteva cuvinte, binesimțite, îi urează P. S. Sale bun venit. Marele sobor preoțesc, care așteaptă pe înaltul păstor, este format din preoții ortodocși și reveniți împreună cu P. C. Protopopi Petru Nicola și Ștefan Răcășan, cât și de vrednicii fii ai comunei Prot. N. Curea și Simion Curea, și un imens public.

Se purcede târnosirea noului Sion, ridicat prin munca, strădania și dragostea de lege a credincioșilor.

La sfârșitul slujbei, vorbește P. S. Sa, ale cărui cuvinte sunt așteptate cu nerăbdare de norod, și cari cuvinte, atât de iubitor rostite, se imprimă adânc în inima credincioșilor. După predică, P. S. Sa botează asistența.

În timpul slujbei sosește la biserică și Prefectul județului Cluj, Dl. Horia Marian, care asistă până la sfârșitul slujbei.

După ceremonia dela biserică, asistența se îndreaptă spre noua clădire a băii populare, așezată în mijlocul comunei. P. S. Sa rostește rugăciunea intrării în casă nouă și o strofește cu apă sfințită. Domnul preot face arată însemnătatea acestei clădiri și o predă spre folosința comunei.

Masa a fost servită în comun. După masă, P. S. Sa și însoțitorii s'au reînțorși la Cluj, înaltul Ierarh, fiind mulțumit în sufletul său de noua călătorie apostolică din eparhie, și de noile legături ce-l leagă tot mai strâns de iubiiții săi fii sufletești.

ASISTENT.

Regimul cultelor religioase în URSS.

CuVântarea Dlui Ministru Stanciu Stoian

În ziua de 17 Noemvrie 1948, în cadrul organizației ARLUS, în marea și frumoasa sală de festivități a Băncii Naționale Române din București dl. prof. Stanciu Stoian a conferențiat despre „Regimul cultelor religioase în U. R. S. S.”

Subiectul acestei conferințe, a spus d. ministru Stanciu Stoian, interesează foarte mult pe reprezentanții cultelor. Este însă un subiect care n'a fost totdeauna bine explicat.

Două lucruri trebuie să le avem în vedere când vorbim despre un regim de culte:

- 1) Concepția despre credință.
- 2) Atitudinea față de credință.

Făcând o paralelă între religie și concepția marxistă, care deși nu se confundă seamănă, dl. prof. Stanciu Stoian afirmă:

Religia însă mai este și altceva decât temere. Ea este și iubire. „Dumnezeu este iubire”, se spune în Noul Testament. Credința găsește în iubire un leac pentru relele sociale. Marxismul propovăduiește lupta pentru realizarea dreptății. Totuși nici credința nu este tot una cu pasivitatea. Credința se vădește și se valorifică prin fapte. „Credința fără fapte este moartă”. „Dumnezeu ajută cui se scoală mai de dimineață”, spune un proverb rusesc.

Fără să fie deci o identitate între marxism și credință, există totuși între ele puncte de contact, asemănări care se accentuează foarte mult când e vorba de latura morală, atât marxismul cât și credința vizând înfrângerea egoismului și combatând devierea spre interes particulare.

Aceste cu privire la concepția despre credință. Cu privire la atitudinea față de credință, d. prof. Stanciu Stoian observă de asemenea o apropiere între concepția marxistă și comportarea generală a poporului.

Poporul a fost totdeauna tolerant. Inițiativa atitudinilor huliganice n'a pornit niciodată dela popor, ci dela profitorii situațiilor turburi și încordate între popoare.

Acceași atitudine de toleranță o adoptat-o și marxismul. Când Lenin spunea că religia este „afacere privată”, înțelegerea că să nu se aducă vreo ofensă celor care împărtășesc anumite credințe religioase. Noi suntem pentru libertate. Socialdemocrația n'a persecutat și nu va persecuta pe nimeni, nu era o captativitate benevolentă. Încă din 1913 se spunea într'o rezoluție că „trebuie să se lichezeze cu lupta împotriva prejudecății-

lor religioase pe cale administrativă”.

După această introducere, d. ministru Stanciu Stoian intră în subiectul însuși la conferinței: „Regimul cultelor religioase în U. R. S. S.” Face mai întâi o lungă și foarte documentară privire istorică asupra cultelor religioase din U. R. S. S., începând dela religiile naturaliste rându și până la diferitele culte din ziua de astăzi.

Statul țarist era un Stat polinațional și policonfesional. Cultul ortodox, majoritar, după o epocă de înflorire, ajunge în preajma revoluției într'o stare de descompunere. Un aveturier ca Rasputin pune stăpânire până și pe casa țarului.

Cultul catolic n'a făcut mari progrese în Rusia, poporul socotind că a fi papistaș înseamnă a fi necredincios.

În 1917, schimbarea de regim vine cu o concepție de toleranță religioasă, care face să răsuflă ușurate cultele religioase oprimate. În schimb unii dintre reprezentanții cultelor favorizate de vechiul regim au avut de suferit din pricina atitudinii lor reacționare. În perioada războiului civil, 1917—1922, vârfurile dușmănoase ale clerului luptă chiar împotriva guvernului provizoriu al lui Kerenski și dau sprijin armatelor străine care urmăreau distrugerea regimului sovietic. După instaurarea regimului sovietic, Biserica ortodoxă rusă revine în chip ostentativ la restaurarea patriarhiei, la 19 Ianuarie 1918.

Biserica dădea ajutor lui Denikin, Wrangel, Colceag și alți șefi de armate, care luptau cu sprijin străin împotriva armatei bolșevice.

La 23 Ianuarie 1918 regimul publică decretul pentru noul regim al cultelor, care prevede despărțirea Bisericii de Stat și laicizarea învățământului.

Patriarhul Tihon este nevoit să se retragă. Alți reprezentanți ai Bisericii sunt judecați și pedepsiți.

Începând din 1923, ia naștere așa numita „Biserică renăscută” cu Petru Polianski, care declară că vrea să colaboreze cu regimul.

Cu mitropolitul Serghie începe adevărata perioadă de clarificare. Constituția stalinistă prevede prin art. 124 liberta-

(Continuare în pag. 8-a)

S A T U L

ZVONUL

Ai plecat de-acasă după trebile tale. Pe drum te întâlnești cu un prieten, care în loc de „bună ziua“ te întâmpină cu întrebarea abia șoptită: — Ai auzit? — Ce să aud? Și începe să-ți pune țara la cale. Ori chiar Europa. De ce nu?

Așa începe de obicei orice zvon.

Tu-ți urmezi drumul. Întâlnești un alt cunoscut. De astădată nu mai aștepti să te întrebe el, ci-l întrebi tu: — Ai auzit? — Ce s'aud? Și-i povestești, tot în șoaptă, cele auzite dela primul prieten. Atât doar, că le vei mai împodobi puțin, ca cel ce ascultă să se mire și să nu uite a le povesti și altuia. Acesta, la rândul său va da vorbele tale mai departe.

Așa se întreține zvonul ... îngroșându-se gluma.

Și încă dacă ar fi numai glumă. Dar nu este. Căci fiecare ia zvonul în serios, deși nu-i cunoaște obârșia. Creduli, cum sunt cei mai mulți oameni, nici nu încearcă măcar să cerceteze cuprinsul zvonului. Îldă doar mai departe, mărindu-l — și mărind prin aceasta minciuna. Căci îndeobște zvonurile sunt minciuni. Și așa se zăpăcesc oamenii unii pe alții. Ei ajung un fel de robi ai zvonurilor. Stăpâniți de ele, nu se mai pot îndeletnici serios cu nimic, nu mai au astâmpăr, nu dorm nici noaptea ca lumea.

Și-i păcat de atâta zdreabă zadarnică. E păgubitoare pentru cei ce trăiesc astfel într-o veșnică agitație, într-o neconținută frământare. De-ar fi numai atât — și tot ar fi destul.

Dar urzitorii și răspânditorii de zvonuri păgubesc adeseori și țara. Că nu lasă lumea să și-vază de treabă și să lucreze în liniște la propășirea vieții obștești. Astfel, atâția oameni își pierd de-adreptul vremea, priticind zvonuri deșarte. Nu este oare aceasta o pagubă pentru țară? Ba este.

De aceea, Stăpânirea țării a și întocmit paragrafe de legi cari pedepsesc aspru pe urzitorii și răspânditorii de zvonuri mincinoase.

Iată pricina pentru care se cade să ascultăm cu luare aminte și să ne silim a urma cu bună chibzuială cuvintele Psalmistului: „Pune, Doamne, pază gurii mele. Și iată pentru ce ni se pare atât de înțelept îndemnul lui Isus Sirah: „Auzit-ai cuvânt? Să moară în tine ..., că nu te va sparge.“ Și iarăși: „Nouă cugetări, am fericit în inima mea — și abia a zecea o voi grai cu limba.“

Care va să zică — și înțelepciunea omenească și cea dumnezeiască ne învață la fel, să ne cumpănim vorbele. Căci și zi-cala bătrânească așa ne învață: „Tăcerea, ca mierea.“

Se spune că zvonul rău zboară, iar cel bun umblă în cârji. Noi să facem întors, ca să ne fiează gurii mele. Și iată pentru Noi să facem întors, ca să ne fie nouă bine și să trăim mulți ani în pace. Cum zice Scriptura.

— Deschiderea Institutului (Facultății) de Teologie ortodoxă din Cluj. Se va face Duminică 5 Dec. 1948 în Catedrala ortodoxă. La acest mare praznic al clujului va lua parte reprezentanții Sf. Patriarhiei, Dl. Ministru al Cultelor, Prof. Stanciu Stoian și mari dregători ai vieții noastre obștești.

— La 28 Noiembrie a. c. Pr. S. S. Episcopul nostru Nicolae a împlinit 55 de ani. Cu gândul la Domnul cerului care ni l-a rânduit vlădică și părinte sufletească, urăm P. S. S. nostru Stăpân ani mulți în ogorul Bisericii spre lauda lui Dumnezeu și cinstire Neamului.

Mărire Ție!

Ai izvorit din stâncă
Lumini de apă vie;
In noaptea mea adâncă,
Aprins-ai Tu făclie.
Tu dat-ai strălucire
De raze neapuse,
Din sfânta Ta iubire,
Iisuse!

Tu flori nevestejite
De cântec dat-ai mie
Cu bucurii gătite
De Tine 'n veșnicie.
Primește mulțumire
Din buze cuvioase
In stih de preamărire

Hristoase!
ZORICA LAȚCU.

PREMIUL PĂCII. Ziarele ne aduc vestea, că premiul Nobel a fost dat în anul acesta d-lui Paul Müller din Elveția. Doctorul Müller a descoperit vestitul praf. D. D. T., care s'a dovedit foarte folositor împotriva a o mulțime de insecte ce fac rău omului. In decursul războiului, prin acest praf au fost salvate mii de ființe omenești.

Valoarea premiului se ridică la 44.000 de dolari și va fi dat vestitului descoperitor la data dat 10 Dec. c.

REDESCHIDEREA BISERICII RUSE DIN CAPITALĂ. Duminică 21 Noembrie a. c., a avut loc solemnitatea redeschiderii Bisericii ruse din Capitală. La această solemnitate au participat: d. Stanciu Stoian, ministrul cultelor, I. P. S. S. Patriarh Justinian, P. S. Veniamin, episcopul Caransebeșului, reprezentanți ai Ambasadei U.R.S.S., ai Ambasadei Bulgare, ai autorităților din Capitală, precum și un mare număr de credincioși ruși, bulgari și români.

Slujba religioasă a fost oficiată în limbile slavă și română, de preoții Pavel Staov, reprezentantul Patriarhiei Moscovei, Climent Dimitrov, reprezentantul Bisericii bulgare și Ion Parocescu, reprezentantul Bisericii române.

MONITORUL OFICIAL din 23 Noembrie a. c. publică decretul, în care se prevede că cei dispăruți cu ocazia războiului, în afara zonei interioare, dela 22 Iunie 1941 până la 9 Mai 1945, pot fi declarați morți. Cererea se înaintează la Judecătoria Populară din raza în care a domiciliat cel dispărut.

IN JUD. HUNEDOARA toată preoțimea greco-catolică, împreună cu tot poporul unit, au revenit la Biserica ortodoxă.

Declarațiile dlui Profesor universitar P. Constantinescu-Iași

In ședința grupării preoților P. N. P., ținută la București dl. prof. academician P. Constantinescu-Iași, vicepreședintele Prezidiului R. P. R., a spus, între altele, despre preoțime și democrația populară următoarele:

„Preoțimea să fie armata credincioasă, luptând pentru fericirea și bună starea poporului. Preoții să lupte contra celor ce vor să deslănțue din nou războiul în lume ... Actualul guvern a dat Bisericii și slujitorilor ei satisfacții pe care nu le-au dat niciunul din regimurile istoricilor“. De ex. denunțarea Concordatului încheiat de „istorici“. „Laicizarea învățământului nu înseamnă lupta contra icoanelor, ci introducerea unui spirit realist științific în învățământ, ceea ce cu totul altceva“.

„Regimul popular are nădejde bună că preoțimea va fi alături de popor în lupta pentru progres și pace, că preoții vor fi soldați neobosiți pentru înlăturarea exploatării oamenilor și instaurarea păcii între toți oamenii și toate popoarele“.

Biserica ortodoxă și statul

Cu prilejul săptămânii prieteniei româno-sovietice, I. P. S. Patriarh Justinian a acordat ziarului „Universul“ un interview, în cadrul căruia a arătat care este poziția Bisericii ortodoxe ruse în Statul Sovietic.

„In U.R.S.S. — a spus I. P. S. Sa între altele — există cea mai deplină libertate religioasă și de conștiință. Biserica Ortodoxă își conduce treburile sale complet autonom față de Stat. Acesta însă se interesează îndeaproape de bunul mers al Bisericii și-i pune la dispoziție chiar mijloace materiale pentru susținerea trebuințelor sale și pentru îndeplinirea misiunii sale. Aceeași sollicitudine o are puterea sovietică față de toate cultele și asociațiile religioase, care sunt extrem de numeroase și de variate...“

Patriarhul Moscovei, I. P. S. Alexei, conduce Biserica ajutat de S. Sinod, complet autonom față de Stat. Biserica este împărțită pe eparhii și parohii, acestea din urmă fiind conduse de preotul paroh, ajutat de un consiliu ales de credincioși. Slujbele religioase se îndeplinesc fără nici împiedecare, se fac procesiuni religioase fără a se cere permisiunea autorităților, iar ziua de odihnă absolută, oficială și particulară, este Duminica, așa cum este în toate țările creștine. Se dă deasemenea la cererea asistenței religioasă tuturor bolnavilor din spitale, sunt permise costumele clericale, iar Statul a făcut magazine speciale pentru îndestularea trebuințelor religioase ca: magazine de obiecte religioase, tipografii etc.“

(Urmare din pag.6-a)

tea conștiinței și libertatea religioasă. Încetul cu încetul, lucrurile se clarifică atât de bine încât războiul, în 1941, găsește Biserica alături de popor întru apărarea patriei. Mitropolitul Serghie dă o pastorală în care îndeamnă poporul să lupte pentru înfrângerea dușmanului. Se fac rugăciuni și mari colecte de bani prin Biserică. Din aceste colecte se înființează coloana de tancuri „Dimitrie Donskoi”. Preoțimea (face excepționale fapte de vitejie, cum e cazul cu protoiereul Markov. Mitropolitul Alexei dă un important ajutor la rezistența dela Leningrad. Regimul bolșevic se arată recunoscător Bisericii pentru sprijinul moral și material primit în timpul războiului, conferind medalii ierarhilor și clericilor ce s'au distins.

Un eveniment important este și erevnierea uniților din U. R. S. S. la Biserica ortodoxă, după 350 ani dela despărțirea lor.

Care este situația cultelor astăzi în U. R. S. S.? Pe temeiul decretului din 23 Ianuarie 1918, pe acela al legii din 8 Aprilie 1929 și pe baza art. 124 al Constituției staliniste, votată în 1936, regimul cultelor din U. R. S. S. poate fi caracterizat prin:

Egalitatea tuturor cultelor. Puse pe picior de perfectă egalitate, cultele se susțin singure

și s'ar putea spune că pe alocurea izbutesc să se susțină mai bine decât înainte de separarea de Stat. Practicanții religioși sunt foarte credincioși.

Libertatea cultelor. Cultele nu numai că sunt libere, dar sunt și ajutate de Stat. De pildă, sunt ajutate ca să aibă local în mod gratuit. S'a lăsat pământ mănăstirilor, de sigur interzicându-se exploatarea pe pământul acestora. Pecersca Lavra, distrusă de hitleriști, este reconstruită cu ajutorul Statului. Trecutul Bisericii este cercetat cu interes.

Libertatea de organizare a cultelor religioase. Prin statutul său de organizare, Biserica ortodoxă își are consfințit dreptul de a-și organiza ierarchia. Biserica ortodoxă are, prin statutul său de organizare, 83 episcopi. Fiecare cult este liber să-și organizeze învățământul religios pentru formarea clerului potrivit cu tradiția și dogmele sale. Sunt seminarii duhovnicești de 6 ani și academii teologice de 4 ani, care au la bază școala secundară de 11 ani, corespunzând dicit institutelor noastre teologice universitare. Toate aceste școli sunt ajutate de Stat și li se dă în folosință localuri gratuite.

încoace și el va aduce foloase neșpus de mari în Bisericii și Neamului. Ca orice eveniment mare, nu se poate desăvârși deodată, că îi trebuie timp. Privit în perspectiva vremii, cu griă și înțelegere, el va suda sufletul neamului în așa măsură încât va fi din nou „una”, cum este dorința Mântuitorului Hristos și vrerea de fiecare zi a oricărui Român cu dragoste de frate.

Sectele par că și-au mai temperat zelul în ultima vreme. Măsurile luate de Stat împotriva Martorilor lui Iehova și a Penticostalștilor, au avut darul să liniștească și pe celelalte secte. În toate acestea noi nu putem rămânea mai puțin activi decât până acuma, pentru că liniștea lor e numai aparentă și în momentul în care s'ar părea că vigilența a dispărut să ridică din nou.

Se vor pune în discuție în cea-

stă conferință și anumite chestiuni de ordin practic, care cer o deslegare urgentă. Așa e Sidoxia și Fondul de Inmormântare al preoților.

Intrându-se în ordinea de zi P. C. Cons. Pavel Șendrea a citit referatul în legătură cu problemele care se pun în urma revenirii fraților gr. cat. la religia străbună. Desprindem din această expunere necesitatea de a cunoaște realitățile pe teren, de a se îndeplini formele legale de trecere, de a ne îngriji de administrarea parohiilor, unde n'a trecut și preotul, asociațiile religioase, transferările de preoți, delimitările protopopilor în masele compacte de uniți și câteva sugestii care servesc la desăvârșirea unității spirituale ale celor reveniți.

Conferința a desbătut apoi pe larg toate problemele curente pe protopopiate, propunând soluții practice, care dacă vor fi aduse la îndeplinire vor aduce roade bogate.

PARTEA OFICIALĂ

Circulară

În „Monitorul Oficial” Nr. 266 din 15 Nov. 1948, a apărut „Deciziunea” Ministerială pentru înființarea alor trei Institute Teologice de grad universitar pentru pregătirea clerului Bisericii ortodoxe. Între acestea figurează și Clujul.

Intrucât în scurtă vreme Institutul nostru își va inaugura cursurile, s'au început prenotările pentru studenți. Condițiunile de primire sunt următoarele:

Pot fi prenotați absolvenții cu bacalaureat ai liceelor, absolvenții cu diplomă de Școală Normală și absolvenții cu diplomă ai Seminarilor Teologice.

Vor alătura la diploma de absolvire: 1. Certificatul de botez; 2. Extrasul de naștere; 3. Certificatul de naționalitate; și 4. Certificatul medical.

Studenții care au revenit dela cultul unit, vor mai prezenta și un act de revenire dela Primăria comunală. Studenții care aparțin altor Eparhii, vor cere și învoirea Erarhului căruia aparțin (fără o asemenea învoire nu pot fi admiși).

Toți câți împlinesc aceste condițiuni vor cere prenotarea printr'o simplă cerere timbrată legal și adresată Rectoratului Institutului Teologic Ort. din Cluj, Piața Malinowski Nr. 18.

Asupra datei începerii cursurilor, vor fi anunțați individual.

Studenții care au frecventat cursurile Academiei Teologice Ort. Rom. din Cluj, în anul școlar 1947/1948 întrucât întrunesc condițiile mai sus amintite, vor fi prenotați din oficiu. Pentru cei care nu întrunesc aceste condițiuni se va găsi o soluție de lichidare care le va fi anunțată.

Institutul va avea internat în care vor fi adăpostiți toți studenții. Condițiunile de primire în internat sunt următoarele: 1. Taxe de regie și alimentare dela 1 Dec. 1948 până la 30 Iunie 1949, lei 7000 (șapte mii); 2. Alimente în natură: 100 kg. făină de grâu cernută, 25 kg. făină porumb, 6 kg. untură, 5 kg. ulei, 5 kg. brânză de oaie, 120 buc. ouă, 5 kg. magiun (marmaladă), 120 kg. cartofi, 20 kg. fasole, 20 kg. ceapă, 40 kg. varză, 4 kg. slănină, 3 kg. zahăr, 5 kg. bulion, 20 kg. morcovi, 8 kg. pătrunjel, 2 kg. țelină, 8 kg. sfeclă, 3 kg. săpun; 3. Haine de pat cu două rânduri de lenjerie pentru schimb, 3 rânduri lenjerie pentru cop, 3 prosoape, 2 șervețele pentru masă, un rând de tacâmuri.

Taxele se achită în două rate și anume: 50% la înscriere și 50% la 1 Apr. 1949.

Alimentele se aduc în două rate egale: prima rată la înscriere, iar a doua rată la 1 Apr. 1949.

Cluj, la 19 Nov. 1948.

Secretar: LEON BĂNDILĂ.

Conferință protopopească

În ziua de 29 Oct. c. s'a ținut la Cluj o conferință protopopească cu C. P. Protopopi de pe raza Eparhiei noastre. Întrunirea a fost prilejuită de evenimentele ultime ce s'au precipitat și cari cereau o deslegare grabnică și potrivită cu spiritul timpului de astăzi.

Conferința a fost precedată de Invocarea Duhului Sfân în Catedrală, după care apoi P. C. Părinți, însoțiți de P. C. Consilieri s'au întrunit în sala cea mare de ședințe a Episcopiei.

În cuvântul de deschidere P. S. Sa Episcopul Nicolae a arătat necesitatea acestei întruniri spre a pune la punct chestiunile curente urgente. „Nu ne-am putut întruni

până acum, — a spus P. S. Sa, — din motive de ordin financiar. Din acest motiv n'am ținut nici Adunarea Eparhială. Astăzi, însă, când probleme mari ne bat la ușă, se cuvenea să trecem peste orice greutate spre a ne sfătui și hotărî în cauză”. Și pe când P. S. Sa a analizat evenimentele mari de seamă, oprindu-se îndeosebi asupra alor trei probleme: revenirea fraților gr. catolici la ortodoxie, catehizația și sectele.

Reîntregirea Bisericii era o dorință vie a fiecărui suflet, care cunoaște roadele înfrățirii. Evenimentul acesta se însușe în rândul celor mai de seamă acte dela 1918

Oficiul Potopopesc ort. român al Ungurașului.
Nr. 417—1948.

Concurs

Pentru ocuparea postului de paroh în parohia vacantă de clasă I, Milușan, protopopiatul Unguraș, se publică concurs cu termen de 30 zile dela prima apariție în „Re-nașterea”.

Venitele împreunate cu acest post sunt:

1. Salar de Stat, conform pregătirii, după confirmare din partea Ministerului.

2. Sesiune parohială: grădină: 670 stj., folosiera cimitirului 356 stj., arător 12 jug. 760 stj., fânaț 7 jug. 700 stj., pășune 10 jug. 440 stj., pădure 4 jug. 494 stj. în hatrul comunei Miluan. Impozitul se plătește de preot.

3. Locuință în natură cu supraedificatale necesare în stare bună.

4. Venitele stolare obișnuite în protopopiat.

Reflectanții la acest post își vor înainta în termenul fixat cererile legale de concurs, Veneratului Consiliu Eparhial din Cluj, iar cu prealabila noastră încuviințare, se vor putea prezenta în parohie spre a liturghisi, predica și face cunoștință cu enorașii.

Concurenții vor prezenta actul de învoire dela Prea Sfințitul Episcop, fără de care nu vor fi lăsați în parohie.

Sânpetrul-Almașului, 11 Noemvrie 1948.

Oficiul potopopesc al Ungurașului în înțelegere cu Consiliul parohial din Miluan.

PETRU H. NICOLAE,
adm. protopopesc.

Nr. 5674—1948. Aprobata.

Cluj din ședința Consiliului Eparhial dela 24 Noemvrie 1948.

NICOLAIE, Episcop.
Secretar Eparhial: (Indescifrabil)

Tipografia „Zorile” Cluj - 1356

A apărut

Calendarul

CREȘTINULUI

DE LEGE RĂSĂRITEANĂ PE ANUL

1949.

ȘI SE VA TRIMITE TUTUROR OFICILOR
PROTOPOPEȘTI CARE SE VOR ÎNGRIJI
DE IMEDIATA LUI DIFUZARE